

יורדת לשמאל ששם הרוח שהוא חל"ם, שהוא רוח שנושב באזן שמאל של הלב, ויהיו ו"ה בשמאל פנגד הלב. באותו זמן, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כר הנביאים מתנהגים אחריו, פעורקי הלב שפלים מתנהגים אחר רוח הלב, ומה הוא שמ"ה? זה מש"ה, שנאמר בו הולף אל דרום וסובב אל צפון וגומר. ואחר שעולים שנים ויורדים שנים, עולים (ארבעה) דפקים לעשרה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א. באות י' עולה ה', ובאות ו', ה' השניה בא' עולה י', שהוא בעשר אצבעות הידים ובעשר אצבעות הרגלים, כל האותיות עולות בוא"ו שהוא אה"ד, כחשבון אר"ץ, שהיא שכניה, עולה לנקודות לחשבון קטן של חנוף, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב' י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (מהו שורק? הוא ארץ) לחשבון קטן של חנוף, וזהו החשבון לכל הנקודות לחשבון קטן.

אמר לו: והרי האותיות של יהו"ה, שהן קרבן עולה ויורד, מי עולה בראשונה ומי יורד? ו' יורדת בראשונה אל ה', ואחר כך עולה י' אל ה' העליונה, שפך פרשה בעלי המשנה, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא יכנס י' בה' העליונה, שהיא ירושלים של מעלה, עד שתכנס ו' בה', שהיא ירושלים של מטה. בינתים הנה זקן הזקנים יורד, ואמר: רבי רבי, הרי הפלה היא בבית חליה מאהובך, צריך להעיר בדין שלה יותר, שהרי קול דודי דופק, קול אהובה דופק אליה בחזק רב לארבעה צדדים,

בימינא, ה' איהי עם אבא, ואיהי ארץ, נחית לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם, דאיהו רוח דנשיב באזן שמאלא דלבא, ויהוין ו"ה בשמאלא לקבל לבא, בההוא זמנא (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כר נביאיא מתנהגין אפתריה, פעורקין דלבא דמתנהגין פלהו פתר רוחא דלבא, ומאי ניהו שמ"ה דא מש"ה, דאתמר ביה (קהלת א) הולף אל דרום וסובב אל צפון וגומר, ולבתר דסלקין תרין ונחתין תרין, סלקין (ארבע) דפיקין לעשרה, כגוונא דא יוד הא ואו הא, באת י' סליק ה', ובאת ו' ה' תנינא, בא' סליק י', דאיהו בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגליו, כל אתוון סלקין בוא"ו דאיהו אה"ד, כחשבון אר"ץ, דאיהי שכניתא, סליקת לנקודי לחושפון זעיר דחנוף, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב' י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (נ"א מאי ניהו שורק איהו ארץ), לחושפון זעיר דחנוף, והאי איהו חושפון לכל נקודין לחושפון זעיר.

אמר ליה והא אתוון דיהו"ה דאינון קרבן עולה ויורד, מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית, ו' נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהי ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלים דלתתא.

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהי בבי מרעא מרחימאה, צריך לאתערא בדפיקו דילה תיר, דהא קול דודי דופק, קול רחימאה, דפיק

זהו שפתוב פה אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח. מצד האויר הראשון שהוא קדמון על הכל, דפק הרוח הוא לח, מצד החכמה הוא קר, מצד האם הוא כחם רב, משום שהאויר הראשון נוסע בעמוד האמצעי ונוסע בצדיק, וחקמה, שהוא קר, נוסע בחסד ונצח, והאם, שהיא חמה, נוסעת בגבורה והוד, ומצד השכינה הפחתונה היא יבש, שהיא ארץ, שנאמר ביה ויקרא אלהים ליבשה ארץ, והרי הם ארבע ועולים לעשר, כמו ארבע האותיות שהן יהו"ה שעולות לעשר יו"ד ה"א וא"ו ה"א.

ורמטה מיכאל גבריאל נוריא"ל רפא"ל, הם לבושים לארבע הרוחות, שנאמר בהם רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה. רוח יהו"ה - זה האויר הראשון, רוח חכמה ובינה - שתי ספירות אחריו, רוח עצה וגבורה - ימין ושמאל, רוח דעת ויראת יהו"ה - זה העמוד האמצעי ומלכות.

והריחו ביראת יהו"ה, זה ריח הניחח, ומהו ריח ניחח? זה צדיק שבו מנוחה, שנת איש צדיק. אשה ליהו"ה, זה נצח והוד, עליהם נאמר את קרבני לחמי לאשי, אשי יהו"ה נקראו, עליהם נאמר סמכוני באשיות, על פן באורים פכדו יהו"ה, וריח אפך פתפוחים, תפוחי זהב במשפיות כסף, והם שני אופני המרפכה, ששלוש דרגות הן: שרפים וחיית ופני הקדש. השרפים - שתי זרועות ימין ושמאל, החיות - הגוף וברית, האופנים שתי שוקים, המרפכה של פלם,

תרין דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים תרין (דף קז

לגבה בתקיפו סגי לארבע סטריין, הדא הוא דכתיב פה (יחזקאל לו ט) אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח, מסטרא דאויר קדמאה דאיהו קדמון על כלא, דפיקו דרוחא איהו לח, מסטרא דחקמה איהו קר, מסטרא דאימא איהו בחמימו סגי, בגין דאויר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעיתא ונטיל בצדיק, וחקמה דאיהו קר נטיל בחסד ונצח, ואימא דאיהי חמימא נטילת בגבורה והוד, ומסטרא דשכינתא תתאה איהי יבש, דאיהי ארץ, דאתמר ביה (בראשית א י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, והא אינון ארבע וסלקין לעשר, פגוונא דארבע אתוון דאינון יהו"ה, דסלקין לעשר יוד הא ואו הא.

ולתתא מיכאל גבריאל נוריא"ל רפא"ל, אינון לבושין לארבע רוחין, דאתמר בהו (ישעיה יא ב) רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה, רוח יהו"ה דא אויר קדמאה, רוח חכמה ובינה תרין ספירן אפתריה, רוח עצה וגבורה ימינא ושמאלא, רוח דעת ויראת יהו"ה דא עמודא דאמצעיתא ומלכות.

והריחו ביראת יהו"ה דא ריח ניחח, ומאי ניהו ריח ניחח דא צדיק דביה נייחא, דנח איש צדיק, אשה ליהוה דא נצח והוד, עליהו אתמר (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, אשי יהו"ה אתקריאו, עליהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, (ישעיה כד טו) על פן באורים פכדו יהו"ה, (שיר ז ט) וריח אפך פתפוחים, (משלי כה יא) תפוחי זהב במשפיות כסף, ואינון תרי אופני המרפכה, דתלת דרגין אינון, שרפים וחיית ופני קדש, שרפים תרין דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים תרין (דף קז

ע"ב) שוקין, מרפכה דכלהו שכינה, בגין דאינון שית תיקונין מסטרא דאת ו', דאיהו רוחא קדישא (נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרפכה דילה פלילא מארבע רוחין, ודא איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלפא, דאיהו הכל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שית דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן כל נשמתין בארע אצילות, ולא איהו האי פרסטיא בארע בריאה, אלא בארע אצילות, דשכינתא עלאה איהי פסא כבוד מרום מראשון (ירמיה יז יב) דאיהו מלכות.

ובהון יהה"ו ההי"ו (ס"א ההו"י) אתלבש בשית ספירן, דאינון שש מעלות לפסא, י' אתלבש בחכמה ועולה לעשרה, שהם עשרה גלגלים של הפסא, א למעלה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וזה אויר קדמון, ה' קטנה היא לימין, וחכמה לימין שומר אותה, ובמקום הזה יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ה' לשמאל אש על הלב, ו' הרוח שנושבת אליה, ומבקש רחמים ממנו שלא תשרף העולם, משום שגורמים לה שיתרחקה מבעלה ומאריף רגזה.

ויבזמן שתבא הגאולה, נאמר אל הו' שהיא דרגת משה, מוליף לימין משה, לסמך ה' שלו בימין, וזהו חי יהו"ה שכבי עד הבקר, הבקר של אברהם, י' הולף לשמאל וזוקף את ה' שלו, וזהו קרבן עולה ויורד, וסוד הדביר - יעקב במקום הזה שפל את ידיו, ולחכם ברמוז.

חוזר י"ה לשמאל, שהם שמור, ו"ה לימין שהם זכור, וזהו זה אתחזר י"ה לשמאלא, דאינון שמור, ו"ה לימינא דאינון זכור, ודא ברמיזא.

שכינה, משום שהם שש תקוניים מצד האות ו', שהוא רוח קדשה (של הקדוש ברוך הוא), שדופקת ומנשבת בכלם.

המלכות, המרפכה שלה כלולה מארבע רוחות, וזהו סוד דו פרצופים, שהם עשר דפיקות, שהם ה' שיוצאת מהלב, שהוא הכל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שש דרגות, שהם שש מעלות לפסא, שמשם כל הנשמות בדרך אצילות, ואין הפסא הזה בדרך בריאה, אלא בדרך אצילות, שהשכינה העליונה היא פסא כבוד מרום מראשון, שהוא מלכות.

ובהם יהה"ו ההי"ו (ההר"י) מתלבש בשש ספירות, שהן שש מעלות לפסא, י' התלבש בחכמה ועולה לעשרה, שהם עשרה גלגלים של הפסא, א למעלה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וזה אויר קדמון, ה' קטנה היא לימין, וחכמה לימין שומר אותה, ובמקום הזה יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ה' לשמאל אש על הלב, ו' הרוח שנושבת אליה, ומבקש רחמים ממנו שלא תשרף העולם, משום שגורמים לה שיתרחקה מבעלה ומאריף רגזה.

ויבזמן שתבא הגאולה, נאמר אל הו' שהיא דרגת משה, מוליף לימין משה, לסמך ה' שלו בימין, וזהו חי יהו"ה שכבי עד הבקר, הבקר של אברהם, י' הולף לשמאל וזוקף את ה' שלו, וזהו קרבן עולה ויורד, וסוד הדביר - יעקב במקום הזה שפל את ידיו, ולחכם ברמוז.

חוזר י"ה לשמאל, שהם שמור, ו"ה לימין שהם זכור, וזהו זה

אתחזר י"ה לשמאלא, דאינון שמור, ו"ה לימינא דאינון זכור, ודא ברמיזא.

איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמי"י
 שפ"ה לשמאל, ו"ה עם זכרי"י רמ"ח
 לימינא, בפסח יהון ו"ה לימינא, בראש השנה
 י"ה לשמאל, שבועות אחיד בתרוייהו ודא
 עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית
 כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת,
 ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא
 שלם אלא בבית זוגיה דאיהי אדני"י, ובאן אתר
 בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה"י,
 ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה,
 מיך ויבן לו בית דא סופה, כמה דאת אמר (שם
 י"ז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.

בהווא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא,
 דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה,
 בהווא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער,
 לאתערוותא דפורקנא, ובהווא זמנא נשיב
 רוחא דקודשא ביה, דבזמנא דרוחא דקודשא
 לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא
 דלבא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח
 סערה באה מן הצפון, דסעיר גופיה
 דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח
 הרעה, ובהווא זמנא שלטין בעלמא כל רוחין
 ושרדין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון
 מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק
 באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה
 דבר נש, וביה וימררו את חיייהם, (שמות א יד)
 דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא
 כבד, דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא,
 בחמר ובלבנים דא ליחא חורא, דאיהי כבדה
 על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין,
 דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין
 דיליה.

שמי וזה זכרי, י"ה עם שמי"י -
 שלש מאות ששים וחמשה
 לשמאל, ו"ה עם זכרי"י - מאתיים
 ארבעים ושמונה לימין. בפסח
 יהיו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה
 לשמאל, שבועות אחוז בשניהם,
 וזה העמוד האמצעי. זהו שכתוב
 מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את
 זאת, בו השתלם יהו"ה, ועם כל
 זה לא יהיה שלם אלא עם בית
 זוגו, שהיא אדני"י, ובאיזה
 מקום? בסופה, שהוא כ"ו ה"ס,
 שהיא יאהדונה"י, וסוד הדבר -
 ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיך
 ויבן לו בית, זו ספה, כמו שנאמר
 ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.
 באותו זמן, מה שהיה אני ישנה
 בגלות, שהתעלה הדפק שלה,
 השלמות שלה, באותו זמן נאמר
 על השכינה ולבי ער,
 להתעוררות הגאולה, ובאותו זמן
 נושבת בה רוח הקדש, שבזמן
 שאין נושבת רוח הקדש, נושבת
 רוח סערה באן שמאל של הלב,
 ויכול להטעות את העולם.
 וזהו שנאמר בו והנה רוח סערה
 באה מן הצפון, שמשעירה את
 גופו של האדם, שנאמר בו
 מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן
 שולטים בעולם כל הרוחות
 והשרדים והמזיקים הרעים
 שמשחיתים את העולם, שהם
 מלאכי חבלה, וזה הדפק של
 המחלה שעולה באש הגיהנם
 שהיא מרה, ומחמם את גוף
 האדם, ובו וימררו את חיייהם,
 שהאיברים, שהם ישראל,
 בעבודה קשה, זה הכבד, שהוא
 כבד על העורקים (של מרה) של
 הדם, בחמר ובלבנים, זו לתה
 לבנה, שהיא כבדה על האדם,
 ומינה יבאו לו כמה חלאים
 רעים, שהם מים הזדונים
 שמתגברים על האיברים שלו.